

have sin Forsørgelse, saa passer det aldeles ikke. Et Fattiglem faar ikke Lov til at flytte ind i en anden Kommune og erhverve Forsørgelsesret, den, der flytter, er ikke Fattiglem, og erhverver først Forsørgelsesret efter 2 Aar. Jeg vilde helst have fastsat Fødestedet som Forsørgelsesstedet, men jeg indrømmer, at det har sine store Vanskeligheder. I vore Tider, hvor Arbeidskraften synes at føle saa stor Tilbøielighed til at drage til Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, vilde man derved let komme ind paa den Vanskelighed, at Arbeidskraften ved at tage til Kjøbstæderne, bliver opløst og gaar tilbage som Fattiglemmer til Fødekommunerne. Jeg skal ikke komme ind paa at forsvare de 2 Aar, den ærede Forslagsstiller forvarede det Standpunkt saa godt, at der ikke behøves yderligere Forsvar, det er ikke alene et human, men ogsaa et forstandigt Standpunkt. Jo flere Aar man fordrer for at vinde Forsørgelsesret, jo mere man vanskeliggjør det, des mere tilfældigt bliver det, hvor Vedkommende bliver forsørgelsesberettiget. Vi have i dette Diebstik overordentlige Vanskeligheder overalt ved at udfinde de 5 Aar, idet det ofte viser sig, at Individder, der have boet 5 Aar paa eet Sted og have vundet Forsørgelsesret der, efter den Tid i mange Aar have flakket om paa andre Steder og have erhvervet sig en Ret til at komme paa Fattigvæsenet, uagtet han slet ikke vedrører den Kommune, hvor han var dengang. Der vil selvfølgelig altid blive Kamp mellem Kommunerne paa dette Punkt, hvad enten man har 15 eller 5 eller 2 Aar, vil Kommunalbestyrelserne som fornuftige Fattigbestyrere og som fornuftige Mænd søge at blive fri for de Fattige, hvor det staar i deres Magt; Menneskene ere jo ikke saa gode, som de burde være, og det ligger i Sagens Natur, uden at man derfor behøver at bruge uerlige Midler. — Med Hensyn til § 65 forstaar jeg ikke rigtig Meningen, ikke engang efterat den ærede Forslagsstiller har udtalt sig. § 65 bestemmer, at Amtsrådene skulle indrette og drive Amtsarbejdsanstalter. Jeg veed ikke, hvad det er for Noget, Meningen er jo, at vi skulle bibeholde Fattiggaarde for værdige Trængende og have Tvangsarbejdsanstalter for uværdige Trængende, men saa kommer her en Slags Mellemting, som jeg ikke forstaar. Jeg veed ikke, hvem der skal ind i dem, om det skal være en Mellemklasse af Mennesker mellem værdige og uværdige Trængende. Jeg hørte nok, at den ærede Forslagsstiller sagde, at man havde det i England, jeg veed det ikke, men jeg tror det ikke. Dersom vi komme ind paa dette Sy-

stem med disse Arbejdsanstalter, ville de selvfølgelig gaa over til at blive Tvangsarbejdsanstalter. Jeg er fuldkommen enig i, at vi skulle have saadanne, men at oprette en saadan Mængde tror jeg er overflødig, saa slet tror jeg ikke, at Befolkningen er, at vi behøve Tvangsarbejdsanstalter overalt i de store Amtskommuner, kjøndt de naturligvis bør stiftes til Bete, hvor de ikke have. Jeg har som sagt ikke ret opfattet dette Spørgsmaal, det kan være, at Tanken kan være meget god og sund, men jeg forstaar ikke rigtig denne Mellemklasse, der skal ind paa disse Anstalter. Skulle vi virkelig have en saadan Mængde Tvangsarbejdsanstalter, som jeg tror vilde blive Følgen, vilde det se noget galt ud for os, og saa frygter jeg ogsaa for, at Tilbøieligheden maatte vilde blive vel stor til at faae flere end nødvendigt ind paa disse Tvangsarbejdsanstalter, og det skal man ogsaa vogte sig for i Utide at bringe Mennesker ind paa Tvangsarbejdsanstalter, det er ingen Behagelighed at komme derind.

Jeg kan forøvrigt i Hovedsagen fuldt ud slutte mig til Lovforslaget og er meget glad ved, at det er fremkommet. Jeg ønsker altsaa navnlig, at § 67 maa blive omændret saaledes, at Fattigbyrden bliver fordelt efter bedre Former end nu, og at den ikke kommer til at hvile altsor uforholdsmæssig paa de fattige Kommuner som den ofte gjør. Jeg ønsker, at den maa blive saaledes fordelt, at Staten tager en Del, Amtskommunen en Del og Kommunerne en Del, og vi ved Siden deraf faae en Lov om Hjælpestøt, ikke at tale om, hvis vi kunde faae, hvad jeg vilde sætte særlig Pris paa, en Skat paa Alkohol, enten det saa er Vin, Ø eller Brændevin. Det er min Overbevisning, at dette Forslag, naar det blev til Lov, vilde blive til stor Velsignelse for de værdige Trængende og til Stræf for de uværdige Trængende, men, hvad der er Hovedsagen, virkelig vilde bidrage til at indskrænke Antallet af Fattige, thi man maa jo erindre, at det, et Menneske i Virkeligheden sidst tyer til, er til Fattigvæsenet, til at gjøre sig selv umyndig, og kan Loven opnaa at arbejde i den Retning, vil jeg ønske den til Gylle og vil haabe, at den maa kunne komme frem.

Formanden (Høgsbro): Da der endnu er indtegnet 8 Talere, skal jeg her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes Fredag, Middag Kl. 1. Dagsordenen er da: